Lietas Nr. C16086417
Lietas arhīva Nr. C-0188-18

S P R I E D U M S
Latvijas Republikas vārdā
Jēkabpilī 2018.gada 8.maijā

Zemgales rajona tiesa: tiesnesis V.Muižnieks,
rakstveida procesā izskatot civillietu AAS "Balta" pilnvarotā pārstāvja SIA "Julianus Inkasso Latvija" maza apmēra prasībā pret /pers. B/, personas kods /personas kods/, par naudas piedziņu,

Aprakstošā daļa

Starp pusēm 2015.gada 21.aprīlī tika noslēgts Sauszemes transportlīdzekļa īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas līgums /numurs/ ar darbības termiņu no 2015.gada 21.aprīļa līdz 2015.gada 21.jūlijam. Izsniegta polise, ar kuru apdrošināta transportlīdzekļa /TL marka/ valsts numurs /TL numurs/ īpašnieka civiltiesiskā atbildība.

2015.gada 7.jūnijā atbildētājs, vadot minēto transportlīdzekli, izraisīja ceļu satiksmes negadījumu (turpmāk – "CSNg"), kurā cieta automašīna /TL marka/, valsts numurs /TL numurs/. Atbildētājs vadīja transportlīdzekli bez vadīšanas tiesībām, kuras noteiktā kārtībā nebija atgūtas.

Prasītāja izmaksāja apdrošināšanas atlīdzību /TL marka/, valsts numurs /TL numurs/ īpašniekam 361,20 *euro*.

Pieteikumā norādīts, ka saskaņā ar Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātas apdrošināšanas likuma 41.panta otrās daļas 1.punkta „b" apakšpunktu, apdrošinātājs ir tiesīgs iesniegt regresa prasību pret ceļu satiksmes negadījumā zaudējumu nodarījušā transportlīdzekļa vadītāju, ja transportlīdzekļa vadītājs vadījis transportlīdzekli bez tiesībām vadīt attiecīgās kategorijas transportlīdzekli.

Attiecīgi saskaņā ar minēto un Civillikuma (turpmāk – "CL") 1779.pantu atbildētājam ir pienākums atlīdzināt prasītājai zaudējumu izmaksātas atlīdzības apmērā, no tā aprēķinātus likumiskus procentus un ar zaudējuma atgūšanu saistītus izdevumus. Prasītāja atsaucas uz CL 1757., 1765.pantu, norādot, ka no nodarītā zaudējuma neatmaksātas pamatsummas 361,20 *euro* tika aprēķināti likumiskie procenti 0,01644% dienā.

Prasītāja atsaucas uz CL 1784.pantu, norādot, ka apdrošināšanas atlīdzība tika izmaksāta sakarā ar to, ka atbildētājs pārkāpa ceļu satiksmes noteikumus un viņa rīcība bija prettiesiska. Tā kā atbildētājs nesedza prasītājai zaudējumus labprātīgi, prasītāja atbilstoši sadarbības līguma Nr./numurs/ nosacījumiem un izsniegtajai pilnvarai, ir pilnvarojusi SIA „Julianus Inkasso Latvija" iekasēt no atbildētāja iepriekš minētos zaudējumus tiesas ceļā, līdz ar ko prasītājai radās papildus zaudējumi fiksētās maksas 103,30 *euro* (fiksētā maksa 85,37 *euro* + PVN 21% 17,93 *euro*) apmērā par zaudējumu atgūšanas lietas administrēšanu tiesvedības procesā vispārējā kārtībā (nepieciešamo dokumentu izprasīšana un to apkopošana, prasības pieteikuma sagatavošana, nosūtīšana utt.).

Ņemot vērā minēto, prasītāja uzskata, ka atbildētājam pienākums ir segt ne tikai zaudējumus, kas saistīti ar apdrošināšanas atlīdzības izmaksu, bet arī zaudējumus, kas saistīti ar zaudējumu atgūšanas administrēšanu tiesvedības procesā. Prasītājai nebūtu jācieš šo zaudējumu, ja atbildētājs savlaicīgi atlīdzinātu nodarīto zaudējumu par apdrošināšanas izmaksu.

Prasītāja arī veic atskaitījumus Garantijas fondā, līdz ar ko ir pamats piemērot judikatūru - 2015.gada 30.jūnija LR Augstākās tiesas Civillietu departamenta spriedumu lietā SKC-0093/2015. Minētais spriedums noteic, ka pildot ar likumu noteikto pienākumu nodrošināt ceļu satiksmes negadījumā cietušo trešo personu interešu aizsardzību (OCTA likuma 44.panta pirmā daļa), LTAB Garantijas fonda līdzekļus izlieto ne tikai apdrošināšanas atlīdzības izmaksai, bet arī ar to saistīto pasākumu finansēšanai. Attiecīgi līdzekļi, kurus prasītājs iztērēja zaudējuma piedziņai, ir piedzenami no atbildētāja.

Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētāja galveno parādu 464,50 *euro*, likumiskos procentus 45,43 *euro*, visus tiesas izdevumus: valsts nodevu 76,49 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,30 *euro*. Lūdz noteikt tiesības prasītājai par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos procentus 6% gadā no galvenā parāda.

Prasītāja norādīja, ka nevēlas, lai notiktu uzklausīšana tiesas sēdē, nepiekrita strīda risināšanai izmantot mediāciju.

2017.gada 14.decembrī atbildētājam nosūtīts prasības pieteikums un noteikts paskaidrojumu iesniegšanas termiņš līdz 2018.gada 14.janvārim izskaidrojot pušu tiesības.

Atbildētājs tiesas noteiktajā termiņā nav sniedzis paskaidrojumus. Atbilstoši Civilprocesa likuma (turpmāk – "CPL") 250.^{21} panta otrajai daļai, paskaidrojuma neiesniegšana nav šķērslis sprieduma taisīšanai lietā.

CPL 250.^{25} panta pirmā daļa nosaka, ka, ja puses nelūdz lietas iztiesāšanu tiesas sēdē vai tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, lietas par maza apmēra prasībām tiesa izskata rakstveida procesā, savlaicīgi paziņojot pusēm par datumu, kad sprieduma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā. Šis datums uzskatāms par pilna sprieduma sastādīšanas datumu. Lietu tiesa izskata rakstveida procesā, par ko pusēm ir paziņots likumā noteiktajā kārtībā.

Motīvu daļa

Tiesa, pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos rakstveida pierādījumus, atzīst, ka prasība ir apmierināma daļēji.

CL 1402.pants noteic, ka saistību tiesība rodas vai no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Likuma „Par apdrošināšanas līgumu" 40.panta pirmā daļa noteic, ka regresa prasība ir piemērojama, ja apdrošinātājs, kas ir izmaksājis apdrošināšanas atlīdzību, izmaksātās summas apmērā pārņem apdrošinātā prasības tiesības pret personu, kas ir atbildīga par zaudējumiem.

Saskaņā ar Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātas apdrošināšanas likuma 41.panta otrās daļas 1.punkta „b" apakšpunktu, apdrošinātājs ir tiesīgs iesniegt regresa prasību pret ceļu satiksmes negadījumā zaudējumu nodarījušā transportlīdzekļa vadītāju, ja transportlīdzekļa vadītājs vadījis transportlīdzekli bez tiesībām vadīt attiecīgās kategorijas transportlīdzekli.

No lietas materiāliem pievienotās izziņas par ceļu satiksmes negadījumu izriet, ka 2015.gada 7.jūnijā, /adrese/, Jēkabpilī atbildētājs, vadot transportlīdzekli /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, izraisīja ceļu satiksmes negadījumu, kurā cieta automašīna /TL marka/. Konstatēts, ka atbildētājs atpakaļgaitā uzbrauca stāvošai automašīnai /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/ (lietas 21.-22.lapa).

Atbildētājs atzīts par vainīgu Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{4} panta 14.punkta un 149.^{4} panta sestajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un viņam uzlikts administratīvais sods (lietas 22.lapa). Tādejādi arī ir nodibināts, ka atbildētājs vadīja transportlīdzekli bez tiesībām vadīt attiecīgās kategorijas transportlīdzekli.

Tiesai nav ziņu, ka lēmums administratīvā pārkāpuma lietā būtu apstrīdēts vai atcelts.

Transportlīdzekļa /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, īpašnieka civiltiesiskā atbildība ceļu satiksmes negadījuma brīdī bija apdrošināta AAS „Balta" (lietas 20. lapa).

Ar atlīdzības pieteikumu par transportlīdzekļa bojājumiem transportlīdzekļa īpašnieks lūdz zaudējumu atlīdzības izmaksu (lietas 25.lapa). Atbilstoši transportlīdzekļa apskates protokolam un konstatētajiem bojājumiem (lietas 26.-27.lapa), veikts aprēķins par transportlīdzekļa zaudējumiem 361,20 *euro* (lietas 28.lapa). 2017.gada 11.jūnijā prasītāja izmaksāja ceļu satiksmes negadījumā bojātās automašīnas īpašniekam apdrošināšanas atlīdzību 361,20 *euro* (lietas 30.lapa).

Saskaņā ar CL 1770.pantu, ar zaudējumu jāsaprot katrs mantiski novērtējams pametums. CL 1779.pants noteic, ka katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis. Tiesību teorijā izteikts viedoklis, ka zaudējumu atlīdzības pienākums rodas sakarā ar neatļautu darbību un tās pamatā ir: 1) nodarītāja prettiesiska rīcība; 2) zaudējumu esamība; 3) cēloniskais sakars (*sk. K.Torgāns. Saistību tiesības. I daļa. Mācību grāmata.- Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2006, 246.lpp.*).

Tiesa uzskata, ka ir konstatējami priekšnoteikumi zaudējumu prasības apmierināšanai. Prasītājai radušies zaudējumi sakarā ar apdrošināšanas atlīdzības izmaksu. Zaudējumu apmērs noteikts un atbilst mantai nodarītajiem bojājumiem. Manta bojāta atbildētāja prettiesiskas rīcības rezultātā, pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu prasības un izraisot ceļu satiksmes negadījumu. Ir konstatēta atbildētāja vainojamība ceļu satiksmes negadījuma izraisīšanā. Tāpēc ir pamats nodibināt cēlonisko sakaru starp atbildētāja neatļauto darbību un zaudējumiem, kas radušies prasītājai.

No lietas materiāliem redzams, ka prasītāja 2015.gada 17.jūnijā nosūtīja atbildētājam pretenziju par regresa prasības atlīdzību 361,20 *euro* apmērā (lietas 31.lapa) un 2017.gada 16.novembrī pretenziju par zaudējumu atmaksu 422,86 *euro* apmērā.

Tiesas rīcībā nav pierādījumu tam, ka atbildētājs prasītājai radušos zaudējumus ir atlīdzinājis. Atbilstoši CL 1838.pantam pienākums pierādīt to, ka samaksa ir izdarīta, ir tam, kas to apgalvo.

Prasības summas aprēķinā prasītāja ir norādījusi, ka galvenais parāds ir 464,50 *euro* (izmaksātā apdrošināšanas atlīdzība 361,20 *euro* + fiksētā maksa saskaņā ar sadarbības līgumu Nr./numurs/ 103,30 *euro*). No lietas materiāliem redzams, ka prasītāja ir izmaksājusi apdrošināšanas summu 361,20 *euro*, taču, ņemot vērā, ka prasības summas aprēķinā un izteiktajos prasījumos galvenais parāds norādīts 361,20 *euro*, tiesa atzīst, ka prasība par zaudējumu piedziņu no atbildētāja par labu prasītājai ir apmierināma 361,20 *euro* apmērā.

Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētāja likumiskos procentus par laika periodu no 2015.gada 23.oktobra līdz 2017.gada 28.novembrim 45,43 *euro* apmērā.

Saskaņā ar CL 1756.pantu, pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu. Ar procentiem, atbilstoši CL 1753.pantā noteiktajam, saprotama atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējuma samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu.

CL 1765.panta pirmā daļa paredz, ka procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā. Ja tas nav darīts, kā arī tajā gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā.

CL 1759.panta 1.punkts nosaka, ka procenti jāmaksā arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata, par katru parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs, un šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem.

Tiesa atzīst, ka prasītāja pamatoti lūdz piedzīt likumiskos procentus par norādīto laika periodu. Atbildētājs ir pielaidis nokavējumu, un par nokavējuma laiku atbildētājam ir pienākums maksāt nokavējuma procentus 45,43 *euro* apmērā.

Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētāja fiksēto maksu 103,30 *euro* apmērā par zaudējumu atgūšanas lietas administrēšanu tiesvedības procesā vispārējā kārtībā.

Tiesa atzīst, ka prasība daļā par izdevumu piedziņu no atbildētāja 103,30 *euro* apmērā, kas saistīti ar zaudējumu atgūšanas lietas administrēšanu tiesvedības procesā vispārējā kārtībā, noraidāma.

Šo prasījumu prasītāja pamatojusi ar 2011.gada 12.oktobra sadarbības līgumu Nr./numurs/ ar SIA „Julianus Inkasso Latvija" (lietas 10.lapa) un 2016.gada 20.oktobrī izsniegto pilnvaru Nr./numurs/(lietas 11.lapa).

Tiesas ieskatā, lemjot par šo izdevumu piedziņu, jānošķir un jāizvērtē izdevumu raksturs, lai neradītu procesuāli nevienlīdzīgu attieksmi pret lietas dalībniekiem CPL regulējuma piemērošanā. Saskaņā ar CPL regulējumu ir ļoti ierobežoti pamati un nosacījumi ar tiesvedību saistīto izdevumu atgūšanai (CPL 44.panta pirmās daļas 1.punkts, ceturtā un piektā daļa). Ar lietas vešanu saistītie izdevumi tiek atlīdzināti tikai tajos gadījumos, kad tie saistīti ar izdevumiem advokāta palīdzības samaksai (CPL 44.panta pirmās daļas 1.punkts), bet nav paredzēts atlīdzināt izdevumus par citiem juridiskiem pakalpojumiem lietas vešanai. Turklāt tas ir procesuāls jautājums, kurš jāvērtē un jāizlemj konkrētās tiesvedības ietvaros.

Tas ir atzīts gan tiesību doktrīnā, gan nostiprināts judikatūrā.

"Senāts atzīst, ka gadījumā, ja puse atbilstoši Civilprocesa likuma 44.pantam nav lietas izskatīšanas gaitā pieteikusi lūgumus par tiesāšanās izdevumu, tostarp arī izdevumu advokāta palīdzības samaksai, piedziņu, tad šos jautājumus nevar izlemt citā, pavisam jaunā tiesvedības procesā, prasību pamatojot ar Civillikuma normām par zaudējumu atlīdzināšanu (Civillikuma 1770.-1792.pants). Uz to norādījis Vladimirs Bukovskis, sakot, ka: „Jautājums par tiesu izdevumiem pieder procesuālām, bet ne materiālām tiesībām. (..) apšaubāma ir iespēja piemērot materiālo tiesību noteikumus procesuālām attiecībām" *(sk. V.Bukovskis. Civīlprocesa mācības grāmata. Rīga, 1933, 421.lpp.) (Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2011.gada 6.aprīļa spriedums lietā Nr.SKC-143, 7.punkts).*

"Kā jau norādīts iepriekš, apstrīdētais regulējums paredz, ka personai civilprocesuālā kārtībā ir atlīdzināmi izdevumi par juridisko palīdzību, ja to sniedzis advokāts CPL izpratnē. Savukārt tad, ja personai juridisko palīdzību sniegusi kāda cita persona, kura nav advokāts CPL izpratnē, izdevumi par juridisko palīdzību nav atlīdzināmi"*(2014.gada 7.februāra Satversmes tiesas spriedums lietā Nr.2013-04-01 „Par Civilprocesa likuma 33.panta trešās daļas 1.punkta atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 91. un 92.pantam", 22.punkts).*

Atbilstoši minētajam CPL regulējumam arī atbildētājam rodas tiesiskā paļāvība kādos gadījumos un kādā apmērā viņam būtu nepieciešams atlīdzināt izdevumus, kurus varētu attiecināt uz tiesas izdevumiem, t.sk., ar lietas vešanu saistītos izdevumus.

Ar lietas vešanu saistītie izdevumi ietver arī tiesvedības sagatavošanas darbības. Saskaņā ar Latvijas Republikas Advokatūras likuma 3.pantu "Advokāts ir neatkarīgs un profesionāls jurists, kas sniedz juridisko palīdzību, aizstāvot un pārstāvot tiesā un pirmstiesas izmeklēšanā personu likumīgās intereses, sniedzot juridiskas konsultācijas, gatavojot juridiskus dokumentus un veicot citas juridiskas darbības." Likuma 48.pantā arī norādīts advokāta pilnvaru loks sniedzot juridisko palīdzību.

No prasības pieteikuma, pievienotā sadarbības līguma un pilnvaras izriet, ka izdevumi 103,30 *euro* tiek maksāti SIA „Julianus Inkasso Latvija" par sniegtajiem pakalpojumiem zaudējumu piedziņai regresa kārtībā ceļot prasību tiesā. Prasības pieteikumā tieši norādīts, ka zaudējumi fiksētās maksas 103,30 *euro* apmērā radās par "zaudējumu atgūšanas lietas administrēšanu tiesvedības procesā vispārējā kārtībā (nepieciešamo dokumentu izprasīšana un to apkopošana, prasības pieteikuma sagatavošana, nosūtīšana utt.). Tiesas ieskatā, ne pēc izdevumu apzīmējuma, ne pēc darbību rakstura, ne satura nav pamata šaubīties, ka samaksa par šīm darbībām attiecināma uz lietas vešanas izdevumiem. Tiesas ieskatā tās arī ir tipiskas darbības, kas tiek veiktas sniedzot juridisko palīdzību - gatavojot juridiskus dokumentus un veicot citas juridiskas darbības prasības tiesvedības nodrošināšanai. Tāpēc tie atzīstami par izdevumiem, kas saistīti ar lietas vešanu CPL izpratnē.

Tiesas ieskatā, CPL nosacījumi, kas nosaka ar lietas vešanu saistīto izdevumu atlīdzināšanu ir speciālās normas, kas paredzētas tieši noteiktā civilprocesuālā jautājuma risināšanai. Nav pamata uzskatīt, ka ar citas materiāltiesiskās normas regulējumu likumdevējs ir vēlējies atsevišķām prasītāju grupām paplašināt civilprocesuālās tiesības saņemt ar lietas vešanu saistītos izdevumus.

Ja tiek apmierināts prasītājas prasījums par šo izdevumu atlīdzināšanu, tad tiek akceptēta situācija, ka citās civillietās dalībnieki, kuru prasības ir apmierinātas, nevar prasīt ar lietas vešanu saistīto izdevumu atlīdzinašanu, ja tie nav izdevumi advokāta palīdzības samaksai, bet prasītāja, iesniedzot regresa prasību, var prasīt arī šādiem izdevumiem atbilstošu atlīdzības piedziņu. Turklāt uz tiem tad nav arī attiecināmi CPL 44.panta pirmās daļas 1.punktā, ceturtajā un piektajā daļā noteiktie ierobežojumi. Tāpēc šajā daļā prasība noraidāma.

Prasītāja arī norāda, ka viņa veic maksājumus Garantijas fondā un regulāros ikmēneša atskaitījumus, tāpēc ir pamats piemērot judikatūru - Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2015.gada 30.jūnija spriedumu lietā Nr.SKC-0093.

Pirmkārt, prasītāja nav pilnībā norādījusi apstākļus un iesniegusi pierādījumus par norādīto maksājumu veikšanu. Otrkārt, atsauce uz judikatūru nav pamatota. Judikatūrā paustās atziņas var attiecināt un piemērot tikai līdzīgās tiesiskajās situācijās. Minētais Augstākās tiesas 2015.gada 30.jūnija spriedums lietā Nr.SKC-0093 risināja citu strīdus jautājumu – par Garantijas fonda līdzekļu izmantošanu, ko veic biedrība "Latvijas Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs" kā fonda līdzekļu turētājs (OCTA likuma 51.panta septītā daļa). Atbilstoši judikatūrā sniegtas vispārīgas atziņas par šo biedrības izdevumu kopuma attiecināšanu uz OCTA likuma 51.panta nosacījumiem.

Nav arī saprotama norāde uz tiesu praksi lietā Nr.C24087516, kurā ar 2017.gada 7.marta Zemgales apgabaltiesas spriedumu prasība noraidīta.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka prasība daļā par zaudējumu piedziņu 103,30 *euro* apmērā kā nepamatota noraidāma.

CL 195.pants noteic, ka, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda arī prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru. Atbilstoši CL 1765.panta pirmajai daļai procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā. Ja tas nav darīts, kā arī tajā gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā.

Saskaņā ar CPL 41.panta pirmo daļu „Pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram, bet atbildētājam - proporcionāli tai prasījumu daļai, kurā prasība noraidīta".

Kopējā prasītājas samaksāto tiesas izdevumu summa ir 79,79 *euro*. To veido samaksātā valsts nodeva par prasības pieteikumu 76,49 *euro* (lietas 8.lapa) un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 3,30 *euro* (lietas 9.lapa). Prasība apmierināta 79,74% apmērā, tāpēc prasītājas labā no atbildētāja piedzenami samaksātie tiesas izdevumi 63,63 *euro* apmērā.

Saskaņā ar CPL 204.[1] pantu atbildētājam nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei – 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz minēto un saskaņā ar Civilprocesa likuma 193., 195., 204.[1], 250.[25] pantu tiesa

nosprieda

1. Prasību apmierināt daļēji.

2.Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu AAS „Balta", reģistrācijas Nr. 40003049409:

- zaudējumus 361,20 *euro*,
- likumiskos nokavējuma procentus 45,43 *euro* (par laika periodu no 2015.gada 23.oktobra līdz 2017.gada 28.novembrim;
- tiesas izdevumus 63,63 *euro,*

kopā 470,26 *euro* (četri simti septiņdesmit *euro* un 26 centi).

3. Noraidīt AAS „Balta" prasību daļā par zaudējumu 103,30 *euro* apmērā piedziņu.

4. Noteikt AAS „Balta", reģistrācijas Nr. 40003049409, tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētāja 6 % (sešus procentus) gadā no nesamaksātās parāda pamatsummas 361,20 *euro*.

5. Sprieduma labprātīgai izpildei noteikt 10 dienu termiņu no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

6.Prasītājas labā piedzenamo naudas summu samaksa veicama AS /Nosaukums C/ kontā Nr. /konta numurs/.

Spriedumu 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesā, sūdzību iesniedzot Zemgales rajona tiesā. Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.[2] pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem.

Tiesnesis V.Muižnieks